

Jakościowy współczynnik powierzchni biologicznie czynnej

Współczynnik powierzchni biologicznie czynnej stanowi podstawowe narzędzie planistyczne wdrażania zielonej infrastruktury w skali miejsca. W swej obecnej postaci jest narzędziem, które w ograniczonym stopniu przyczynia się do zapewnienia takich immanentnych cech zielonej infrastruktury, jakimi są wielofunkcyjność i różnorodność. Stosowany współczynnik nie uwzględnia bowiem aspektu jakościowego a jedynie ilościowy. Niezależnie od tego, czy teren jest pokryty trawą czy drzewami osiąga taką samą wartość, chociaż efektywność środowiskowa każdego z tych elementów zagospodarowania jest zdecydowanie inna.

Wprowadzony w Polsce współczynnik powierzchni biologicznie czynnej był jednym z pierwszych tego typu rozwiązań stosowanych na świecie (tuż po Berlińskim BFF). Obecnie ze względu na swój jednowymiarowy charakter można go uznać za przestarzały. Stosowane aktualnie wskaźniki (np. w Oslo, Kopenhadze, Malmo) znacznie wyewoluowały i w swej konstrukcji uwzględniają wymagania adaptacji do zmian klimatu, ochrony różnorodności biologicznej a także funkcje społeczne zielonej infrastruktury.

Dla poprawy funkcjonowania narzędzia zamiany wymaga: sposób obliczania wskaźnika, katalog potencjalnych elementów uznanych za ekoefektywne, a także zakres stosowania wskaźnika.

Elementy składowe i ich wagi

Podstawowym założeniem stosowania wskaźnika jest kwantyfikacja funkcji środowiskowych poszczególnych elementów zagospodarowania. Ważnym aspektem stosowania wskaźnika powinno być premiowanie zachowania elementów zastanych. Proponuje się więc, aby w konstrukcji wskaźnika uwzględnić istniejące cenne elementy środowiska, przypisując im odpowiednio wysokie wagi.

Poniższa tabela przedstawia propozycję elementów pokrycia i zagospodarowania wchodzących w skład poszczególnych części wskaźnika (bazowej i jakościowej) wraz z proponowaną wielkością przelicznika dla każdego z elementów.

Elementy składowe współczynnika powierzchni biologicznie czynnej	Jednostka	Wielkość przelicznika
Zachowane sędziwe drzewo	25 m ² na każde drzewo	1.0
Zachowane dojrzałe drzewo w dobrym stanie	20 m ² na każde drzewo	1.0
Zachowane młode drzewo w dobrym stanie	15 m ² na każde drzewo	1.0
Zachowane grupy krzewów gatunków rodzimych	m ²	1.0
Projektowane drzewo gatunek rodzimy, forma naturalna	5 m ² na każde drzewo	1.0
Pozostałe gatunki drzew projektowanych	5 m ² na każde drzewo	0.7
Projektowane krzewy gatunki rodzime stanowiące pokarm dla zwierząt (min. 20 m ²)	m ²	0.8
Pozostałe gatunki krzewów projektowanych (min. 20 m ²)	m ²	0.6
Byliny kwitnące lub owocujące (min. 20 m ²)	m ²	0.5
Trawniki	m ²	0.2
Wody powierzchniowe	m ²	1.0
Powierzchniowe obiekty bioretencyjne (niecki retencyjne i infiltracyjne, muldy chłonne, ogrody deszczowe)	m ²	1.0
Ogrody na dachu intensywne (dachy liczy się jako rzeczywistą powierzchnię terenów pokrytych roślinnością, a nie powierzchnię dachu)	m ²	0.5
Ogrody na dachu ekstensywne (dachy liczy się jako rzeczywistą powierzchnię terenów pokrytych roślinnością, a nie powierzchnię dachu)	m ²	0.3
Zielone ściany (ogrody wertykalne liczy się jako powierzchnię systemu obsadzonego roślinami)	m ²	0.2
Zielone fasady (pnącza)	3 m ² na każde pnącze	0.5
Nawierzchnie rastrowe umożliwiające wegetację roślin	m ²	0.2
Nawierzchnie przepuszczalne dla wody (bez roślin)	m ²	0.1
Systemy antykompresyjne (mieszanka kamienno-głębowa, systemy komórkowe, chodniki rampowe)	m ²	0.2
Powierzchnie szczelne (budynki, nawierzchnie nieprzepuszczalne)	m ²	0.0